

הפסטיבל לייז

השולל הזה

משתתף

במירדף

הגדול

ריצ'ארד ברטון שולח מבט שואל בליז וטיילור, שעה שזו התכוננה להשיב על השאלה אם היא מרגישה את עצמה כיהודיה בשעה שהיא נמצאת בירושלים

מה שלא הצליחה לעשות הנסיכה אליזבת מיוגוסלביה, ומה שלא הצליחה לעשות היהודי הנרי וינגברג, סוחר מכונות סוג גימ"ל מניו־יורק, הצליח לעשות לזוג הנאהבים המחודשים, אליזבת טיילור וריצ'ארד ברטון, הכותל המערבי. רק שם, במקום הקדוש, נפרדו אצבעור תיהם השלובות של אליליהבד הבלתי מעוררים והמאהבים, ולמרות מחאתו

ומה

שרית ישי

צילומים של

אילנה בן־ארי

של ברטון, שנבעו יותר מפתדקהל מאשר מאהבה, פנתה אליזבת אל עזרת הנשים, ואילו הוא הובל אחר־כבוד אל עזרת הגברים.

הגברת־הכוכבת כימעט נדרסה למוות על־ידי הצלמים האלימים שלא בחלו בר שום אמצעי, הרביצו זה לזה, העיפו מצד למות, לא התחשבו בקדושת המקום ופרי צו, למרות מחאותיהם של השומר הזקן ושל קומץ מאמינות, אל עזרת־הנשים, ולא הגיחו לגברת להתייחד עם בוראה בשום פנים ואופן. אותה שעה נותר ריי צ'ארד כמעט בודד, פרט לוולף וולמר, המפיק־במאי יפה־התואר של הסרט המ־ייעד אבאקרוֹב, שלראות את אתרי־הצילום העתידיים שלו בא ברטון לארץ, ופרט לקומץ עיתונאים שהתלוו אל השניים.

אגב הליכה מטורפת, בחזרה אל מכונת המרצדס השחורה ואל לין, סיפר ברטון כי עניין ביטול מסיבת־העתוד נאים יום קודם־לכן נבע מאי־הכנה גריד דא. הוא הבין דרך פרקליטו, כך אמר,

ראשה של לייז מבצבץ בין ההמון שהקיף אותה ליד הכותל